

Şuşa - Zəfərimizin və qürurumuzun rəmzi

Prezident İlham Əliyev Ulu Öndər Heydər Əliyevin 100 illik yubileyi ilə bağlı etdiyi təbrik müraciətində Şuşanın şəxsən onun özü və bütün Azərbaycan xalqı üçün mahiyyətini açıqlayan bir fikir söylədi:

"Mən bu təbrik müraciətimi Bakıdan da edə bilərdim. Amma hesab etdim ki, mən bu gün burada olmalıyam, Şuşada olmalıyam, bu binanın önündə olmalıyam. Şuşa zəfərimizin rəmzidir, Şuşa zəfərimizin tacıdır. Şuşa işğaldan azad olundu, bax bu meydanda qəhrəman Azərbaycan hərbiçiləri mənə Şuşanın azad olunması ilə bağlı raport vermişlər. Bu binanın damında Azərbaycan bayrağı qaldırılmışdır və Şuşanın azad olunması bizim tarixi zəfərimizin əsas hissəsi idi. Bildiyiniz kimi, ondan bir gün sonra Ermənistan kapitulyasiya aktına imza atmışdır".

Şuşa Azərbaycanın Prezidentindən tutmuş sırası döyüşçüyə, məktəbliyədək - hər birimiz üçün and yeri qədər müqəddəsdir. Şuşa ürəyimizdə əbədi alovlanan məşəldir. Neçə ildir xatirələr həsrətlə hamımızı Şuşaya çağırırdı ki, bir də bu yerləri gözübdolaşaq, bu yerlərin ətrini ruhumuza hopduraq, ürəyimiz azacıq da olsa, toxtasın, yaddaşımızda xatirələr yenilənsin. Bu arzuya bizi Ali Baş Komandanın rəhbərliyi ilə Azərbaycan Ordusu qovuşdurdu. Prezident İlham Əliyevin sözləridir: "Ulu Öndər Heydər Əliyevin ən böyük arzusu Şuşanı, Qarabağı və Zəngəzuru azad görmək idi. Biz onun və bütün Azərbaycan xalqının, bütün dünya azərbaycanlılarının arzusunun çin etdik".

Hər kəsin həyatında elə hadisələr baş verir ki, istəsən də onları unuda bilmirsən. Yaddaşına həkk olunur, yuxularına qarışır və ömrün boyu səni qarabaqara izləyir, təsir dairəsindən buraxmır. Qarabağ dərdimiz də elə idi. Bircə an da olsa ondan ayrılmaq mümkün deyildi. Şuşanın işğalı yaddaşımıza milli faciə kimi hopmuşdu və qələbəyədək biz bu itkinin ağırlığını yaşamaq məcburiyyətində qalmışdıq. İşğal illəri bizə elə gəlirdi ki, sanki dar ağacından asılmışıq.

2001-ci ildə Gürcüstanda bir neçə beynəlxalq qurumun dəstəyi ilə Azərbaycandan və Ermənistandan müharibədə jurnalist kimi iştirak edən KİV nümayəndələrinin görüşü təşkil edilmişdi. Ermənilərdən dörd qadın gəlmişdi. Bizim aramızda isə qadın yox idi. Amma torpaqlarımız işğal altında olduğundan elə biz də özümüzü sözün birbaşa mənasında kişi hesab etmirdik.

Tədbirin erməni qanadı barış ruhuna köklənmişdi, amma biz bir qədər fərqli mövqe seçdik. Bizim tərəfdən müharibə iştirakçısı, jurnalist Tahir Paşa tədbirdə özünü bir qədər fərqli aparırdı,

daha doğrusu, ermənilərə "ilişirdi": "Ay qız, sənin Yerevanda nə əcəlin azıb, gəl, səni aparım Bakıya, özünə heç olmasa bir gün ağla". Ermənilər isə özlərini "sülh göyərçinləri" kimi təqdim edirdilər. Onlara anladığı ki, niyyətləri sülhə can atmaq yox, işğalı əbədləşdirməkdir. Sonra nümunə üçün ermənilərə "Bakinskiy raboçi" qəzetində dərc olunan kiçik bir məqalə verdim ki, bunu İrəvanda öz qəzetlərimdən hansında istəsələr dərc etsinlər. Həmin məqalədə Bakı erməni paytaxtımızı necə sevdiyini, onu itirmək istəmədiyini yazırdı. Və eyni zamanda erməni "həmkar"larından erməni jurnalistlərinin azərbaycanlıların ağırlarından bəhs edən heç olmasa bir yazılarını göstərmələrini xahiş etdim. Cavab gəlmədi.

Aradan 23 il keçdi, ermənilərdən isə cavab gəlmədi. Ələcsiz qalıb M.F.Axundov adına kitabxanaya getdim, rus dilində erməni mətbuatının 70 illik tarixini bir həftə vərəqlədim ki, bəlkə özüm nəşə tapdım. Amma azərbaycanlıların faciəsindən bəhs edən bircə yazıya da rast gəlmədim. Erməni qəzetlərini vərəqlədikcə elə təsəvvür yaranırdı ki, sanki Ermənistanda bircə nəfər də olsun azərbaycanlı yaşamayıb. Məqsədləri məlum idi. Elə Tbilisidə görüşəndə onlar arsızcasına bütün işğal edilmiş ərazilərin onlara qalmasını təmin edən bir sülhün həsrətində olduqlarını gizlətmirdilər. Zəbt edilmiş torpaqların bizim üçün nə qədər müqəddəs olması barədə isə onların anlayışı belə yox idi. Lakin biz onlara anladığı ki, nə qədər Şuşa işğal altındadır, yuxularımız ərşə çökəcək, düşmənçilik aradan götürülməyəcək, işğal bitməsə, yaramız qan sızacaq. Nə qədər ki müqəddəs torpaq - namusumuz, qeyrətimiz azad olunmayıb, düşmənçilik davam edəcək.

Bu gün nəinki Şuşa, bütün Qarabağ və Şərqi Zəngəzur azaddır. Artıq iki ildən çoxdur ermənilərin viran qoyduqları bu ərazilərimiz bütövlüklə yenidən qurulur. Prezident İlham Əliyev mayın 10-da Şuşadan etdiyi müraciətində bu barədə belə demişdir: "Mən mayın 2-dən bu günə qədər Qarabağ və Şərqi Zəngəzurdayam, bir çox tədbirlər keçirilmişdir, 10 kəndin təməli qoyulmuşdur, bir çox açılışlar həyata keçirilmişdir. On günə yaxın Qarabağ və Şərqi Zəngəzurdə olarkən bir daha əyani şəkildə görürəm ki, Qarabağ və Şərqi Zəngəzur dirçəlir, yollar, körpülər, tunellər, elektrik stansiyaları, su anbarları, məktəblər, xəstəxanalar, yaşayış binaları, məscidlər inşa edilir, yenidən qurulur və ya təmir olunur, elektrik xətləri çəkilir. Bütün bu quruculuq işlərinin təməlinə Azərbaycan xalqının maraqları dayanır".

**Bahadır İMANQULİYEV,
"Azərbaycan"**